

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 15 juni 2015

721/2015

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om ersättning för djurens välbefinnande

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut

ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning om ersättning för djurens välbefinnande (117/2015) 3, 6 och 13—15 §, 24 § 1 mom. samt 25—27, 29 och 31 § som följer:

3 §

Utfodring och skötsel av nötkreatur

För utfodringen av nötkreaturen ska det för varje djurkategori finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och på analyser av grovfoder och där djurens tillväxt, produktionsnivå och produktionsstadium har beaktats. På gårdar med mjölkkor ska också mängden mjölk som djuren producerar beaktas i utfodringsplanen. För köttnötkreatur ska det för varje djurkategori finnas en utfodringsplan där respektive skede i produktionsperioden har beaktats. Kalvar som är minst en månad gamla ska beaktas i en egen punkt i utfodringsplanen för nötkreatur. Nötkreatur ska ha tillgång till tillräckligt med grovfoder och alla djur ska hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet. Nötkreaturen ska hållas rena.

Djur får inte hållas ensamma, om inte sjukdom, skada, aggressivt beteende eller någon annan grundad och godtagbar anledning förutsätter detta. Över åtta månader gamla nötkreatur av olika kön, fransett stutar och avelstjurar, får inte hållas i samma box, rastgård eller på samma betesmark. Dikokalvar av olika kön får hållas på samma betesmark fram till avvänjningen. Köttnötkreatur får inte hållas uppbundna om inte någon tillfällig, grundad och godtagbar anledning förutsätter detta.

Gårdar med nötkreatur ska i händelse av funktionsstörningar ha en skriftlig plan som hålls uppdaterad och där de åtgärder anges som ska vidtas under ett el- eller vattenavbrott. Om det på djurhållningsplatsen finns ett utfodrings-, vattnings- eller mjölkningssystem eller något annat motsvarande system som djurens välbefinnande är beroende av, ska planen även innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska vidtas under störningar i utrustningens funktion. Om det inte är möjligt att tillgodose djurens välbefinnande utan elektricitet, ska gårdar med nötkreatur i händelse av elavbrott ha beredskap att koppla in reservkraft, med vars hjälp vattning, mjölkning, utfodring, ventilation och utgödsling vid behov kan fungera.

6 §

Förbättrande av de förhållanden under vilka dikokalvar hålls

En kalv som är över en vecka gammal ska hela tiden ha tillgång till grovfoder. Modern och kalven ska ha sammanlagt minst 10 kvadratmeter till sitt förfogande. Ytan kan inbegripa gödselgång, kalvgömma och liggbås för mödrar. I lösdriftsstall med liggbås ska kalvarna ha så många liggplatser till sitt förfogande att de inte behöver ligga på gödselgången eller i samma bås med mödrarna. Kalvarnas liggplatser och eventuella kalvgömmor ska vara välströade och mjuka och ha helt golv.

13 §

Utfodring och skötsel av svin

För utfodringen av svin ska det för varje djurkategori finnas en giltig skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och där djurens tillväxt, produktionsnivå och produktionsstadium har beaktats. Alla djur ska hela tiden ha tillgång till tillräckligt med vatten av god kvalitet. Svinstallar med smågrisproduktion eller integrerad produktion ska ha en skriftlig produktionsplan som innehåller insemineringstidtabeller, avvänjningstidtabeller och planering av produktionsprocessen.

Gårdar med svin ska i händelse av funktionsstörningar ha en skriftlig plan som hålls uppdaterad och där de åtgärder anges som ska vidtas under ett el- eller vattenavbrott. Planen ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som vidtas på djurhållningsplatsen i fråga vid funktionsstörningar i utfodrings- eller vattningssystemet eller något annat system som inverkar på djurens välbefinnande. I händelse av elavbrott ska det på gården finnas reservsystem för alstring av elektricitet, med vilkas hjälp den maskinella ventilationen och vid behov vattningen, utfodringen och utgödslingen kan fungera.

14 §

Utomhusvistelse för sinsuggor och gyltor

Om vädret tillåter ska sinsuggor och gyltor i dräktighetsvecka 5—15 rastas utomhus dagligen under perioden den 1 maj till den 30 september eller minst två gånger i veckan året om. Sinsuggor och gyltor ska ha möjlighet att böka och att vältra sig om sommaren. Det ska föras journal över utomhusvistelsen. Utomhusvistelsen får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom.

15 §

Förbättrande av de förhållanden under vilka suggor och gyltor hålls

I gruppboxar för sinsuggor och gyltor ska den sammanlagda fria golvytan utanför häckarna i dräktighetsvecka 5—15 vara minst 2,25 kvadratmeter per djur, där minst 1,3 kvadratmeter per djur ska utgöra välströat liggunderlag med helt golv.

24 §

Skötsel av får och getter

Får som är över 1 år gamla ska klippas två gånger per kalenderår. Klippningsdagarna ska journalföras. På gårdar med får och getter ska det finnas en årligen uppdaterad plan för bekämpning av parasiter baserad på provtagning av spillning, och behandlingar mot parasiter ska antecknas i den normala läkemedelsjournalen. Spillningsprov ska tas minst två gånger om året.

25 §

Betesgång under betesperioden och rastning utanför betesperioden för får och getter

Får och getter som är minst tre månader gamla ska under perioden den 1 maj till den 30 september släppas på bete under minst 60 dagar. Hongetter och tackor som har högst två veckor kvar innan de ska föda eller som har fött högst en vecka tidigare behöver dock inte släppas på bete. Får och getter ska rastas utomhus också utanför betesperioden minst en gång per vecka, om vädret tillåter. På betesmarken och i rastgården ska getterna ha möjlighet att få utlopp för sitt naturliga behov av att klättra. Det ska föras journal över betesgång och rastning. Betesgången och rastningen får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom.

26 §

Långvarigare betesgång under betesperioden för får och getter

Får och getter som är minst tre månader gamla ska under perioden den 1 maj till den 30 september släppas på bete under minst 90 dagar. Hongetter och tackor som har högst två veckor kvar innan de ska föda eller som har fött högst en vecka tidigare behöver dock inte släppas på bete. På betesmarken och i rastgården ska getterna ha möjlighet att få utlopp för sitt naturliga behov av att klättra. Det ska föras journal över betesgång och rastning. Betesgången och rastningen får tillfälligt begränsas på grund av djursjukdom.

27 §

Utfodring och skötsel av fjäderfä

På fjäderfäanläggningar ska det finnas en skriftlig utfodringsplan för varje djurkategori som baserar sig på kalkyler där djurens tillväxt, produktionsnivå och produktionskede har beaktats. Om fabriksstillverkat foder som tillverkaren redan har analyserat samt kompletterande utfodring används i utfodringen, ska proteinet i det kompletterande spannmålet analyseras. Till fåglar som är minst en vecka gamla ska som stimulerande foder ges hela korn som blandats i fodret eller en kommersiell foderblandning som innehåller hela korn. När det gäller slaktfjäderfä ska utfodringen under de första uppfödningdagarna ske på papper, papp eller kartong.

29 §

Förbättrande av luftkvaliteten i värphönsrier

Spillningen ska avlägsnas från hönsriet minst tre gånger per vecka. I hönsrier ska ammoniakhalten i luften per vecka vara under 18 ppm i ett golvhönseri och under 8 ppm i ett burhönseri. Gården ska ha en anordning som lämpar sig för mätning av ammoniakhalten eller också ska gården skaffa utrustning för icke-kontinuerliga mätningar av ammoniakhalten. Det ska föras journal över utgödslingen och luftens ammoniakhalt.

31 §

Nivåer, ramper och sittpinnar för fjäderfä

Värphöns ska ha nivåer eller ramper till sitt förfogande. Broilrar och kalkoner ska ha nivåer, ramper eller sittpinnar till sitt förfogande. Minst 10 procent av slaktfjäderfäna ska ha sittpinne så att varje broiler har minst 15 centimeter sittpinne och varje kalkon minst 20 centimeter sittpinne. Alla fjäderfän ska ha nivåer eller ramper som utgör minst 10 procent av avdelningens yta. Nivåerna, ramperna och sittpinnarna ska vara hållbara och säkra. Antalet nivåer, ramper och sittpinnar för kalkoner får beräknas enligt antalet kalkoner i

721/2015

slutuppfödningsskedet efter att kalkonerna har könsorterats och placerats i olika avdelningar. När det gäller antalet nivåer, ramper och sittpinnar kan hälften av de foder- och vattenlinjer som används godkännas, om de uppfyller kriterierna för sittpinnar. Om startstall för kalkoner används under startuppfödning, behöver de under de sju första dygnet inte ha nivåer, ramper eller sittpinnar.

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 2015.

Helsingfors den 12 juni 2015

Jordbruks- och miljöminister Kimmo Tiilikainen

Äldre regeringssekreterare Suvi Ruuska